

ڊاڪٽر محمد يوسف پنهور

قليج سنڌي ناٽڪ جو باني

شمس العلماء مرزا قليچ بيگ جو سال 1880ع ۾ جڏهن سنڌي زبان جو پهريون راڳ ناٽڪ ”ليلي مجنون“ ڇپجي پڌرو ٿيو هو تڏهن هتي سنڌ ۾ ڪابه سنڌي ناٽڪ منڊلي موجود نه هئي. ان ڄاڻ لاءِ سنڌي ڊرامي جي اوسر بابت جيترو ٿورو گهڻو ڇپيل مواد پڙهيو ته معلوم ٿئي ٿو ته هتي سنڌ ۾ پهرين سنڌ ناٽڪ منڊلي 1894ع ڌاري برپا ٿي هئي. جو نالو ”ڊي-جي- سنڌ ڪاليج ايميجوئرس ڊرامئڪ سوسائٽي ڪراچي“ هو. جيڪا پوءِ اڳتي هلي ”سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊليءَ جي نالي سان مشهور ٿي هئي. مطلب ته انهيءَ عرصي کان چوڏهن پنڌرهن سال اڳ جڏهن اڃا سنڌي اسٽيج ڊرامي جا اهڃاڻ ئي اکين آڏو نه آيا هئا تڏهن قليچ جي تخيل ۽ عمل جي رسائيءَ جي اها اعليٰ پختگي هئي جو هن اسٽيج تي بيٺس ڪرڻ لاءِ هڪ بهترين راڳ ناٽڪ ”ليلي مجنون“ لکيو هو.

سنڌي ڊرامي جي انهيءَ اوائلي تاريخي پس منظر مان معلوم ٿو ٿئي ته هتي سنڌ ۾ اسٽيج تي اڃا سنڌي ڊرامو بيٺس ٿي نه ٿيو هو يا ٻين لفظن ۾ جڏهن ان کيتر ۾ ڪجهه به نه هو ته اتي انهيءَ راڳ- ناٽڪ ”ليلي مجنون“ جو شايع ٿيڻ پنهنجيءَ جاءِ تي هڪ وڏي جس جو ڪي جاکوڙ آهي. ان لحاظ کان سنڌي ڊرامي جا جيڪي محقق اها راءِ پيش ڪن ٿا ته، ”قليچ سنڌي ناٽڪ جو شيڪسپيئر آهي.“ سا ڪي قدر ڪان واري سامهه ۾ هڪ ٿوريل تشبيهه ٿي ٻانهجي چاڪان ته وليم شيڪسپيئر ناٽڪ نويس جي حيثيت کان پهرين پروفیشنل ٿيتر ۾ پردو کٽندڙ (Curtain Raiser) هو. شيڪسپيئر انهي

حيثيت سان اسٽيج تي نه رڳو ان دور جا مشهور ڊراما پيس سنڊي ڏنا هئا بلڪ انهن ڊرامن جي بيشڪس ۽ ٻين ٽيٽريڪل پهلوئن توڙي پيچيدگين جو تمام ويجهو مشاهدو پڻ ڪيو هو. جڏهن ته ان جي پيٽ ۾ قليچ جي نانڪ نويسي جي شروعاتي دور ۾ سنڌي اسٽيج ڊرامي اڃا جنم ئي نه ورتو هو. ان مان پليءَ پت پروڙ ٿي پوي ته قليچ جي تخليقي عمل جي قوت توڙي رسائي ڪيتري قدر وڌيڪ هئي. تڏهن ته قليچ ”ڪين“ مان ”ڪيچ“ ڪري سنڌي اسٽيج ڊرامي جو اهڙو بختو بنياد رکيو جو اهو اڳتي هلي وڏي عروج تي پهتو هو.

ها باقي ساڳئي وقت بنا دليل جي هٿ ٺوڪي راءِ قائم ڪري قليچ کي سنڌي اسٽيج ڊرامي جي اولين سان گڏ آخرين سنگ ميل مڃڻ مبالغه کان خالي نه سمجهيو ويندو. ڇاڪاڻ ته ماضي بعيد ۾ سنڌي اسٽيج ڊرامي جي ميدان ۾ ڪيترن ئي پاڻ موڪيندڙ نانڪ نويسن قليچ کي پنهنجو آدرس بناڻي يا پنهنجي سر ڪوشان رهي تخليق توڙي عمل جي مظاهري سان نه رڳو پنهنجو پاڻ مڃرايو هو پر گڏوگڏ تخليقي ۽ عملي سرمايي سان هن ميدان ۾ مخصوص مرتبو به ماڻيو هو. جيئن خانچند دريائيءَ سنڌي اصلوڪي وڏي نانڪ ۽ منگهارام ملڪاڻيءَ سنڌي اصلوڪي ننڍي نانڪ (ايڪانڪي) ۾ پنهنجو نالو چڙهي ويا آهن.

اهو ان ڪري به هو جو سنڌي نانڪ کي ترقي ڏيارڻ لاءِ قليچ ڀرپور انداز سان انهيءَ دور جي نوجوان نانڪ نويسن جي نه رڳو همت افزائي پر گڏوگڏ رهنمائي پڻ ڪئي هئي. تڏهن ته مشهور سنڌي نانڪ نويس خانچند دريائيءَ جي انيڪ نانڪن جا دياچا مرزا قليچ بيگ جي دستخط سان ڇپيل آهن. اهڙيءَ ريت دريائيءَ جي قليچ جيڪا حوصله افزائي ڪئي هئي سا ان حڪايت سان مشابهت ٿي رکي جيئن سچل لاءِ پٺاڻيءَ جو قول آهي ته، جيڪا ڊيگري يا ڇاڙهي اٿن تنهنجو ڍڪڻ اهو نينگر (سچل) لاهيندو.“ ٻين لفظن ۾ ائين ڪئي سمجهڻ گهرجي ته جيئن سچل جي پٺاڻيءَ ۽ دريائيءَ جي

قليج رهبري ڪئي سا هڪ طرح چٽڪ هلندڙ دور جي ايندڙ ٻئي دور کي ڏنل پليڪار هئي. سو ان دور ۾ خانچند دريائيءَ جي علاوه ٻين به ڪيترن ئي هندو سنڌي نائڪ نويسن جي ڪتابن جا قليج بيگ صاحب جا لکيل ديجاڇا پڙهي قبول ڪرڻو ٿو پوي ته ”قليج دور“ يعني ته سنڌي نائڪ جي پهرئين دور جي اها سنڌي نائڪ جي ايندڙ دور کي آڏرياءُ هئي.

حقيقت ۾ قليج جو دور سنڌي اسٽيج ڊرامي جو هڪ مثالي دور مڃيو وڃي ٿو. جتي جڏهن به ڪو ڊرامو اسٽيج ڪرڻ لاءِ لکيو ويندو هو سو بهريائين چڙايو ويندو هو. انهيءَ ڇپيل ڊرامي کي اڳواٽ پڙهي ناظرين سال جو گچ حصو انتظار ۾ رهي وڏي اشتياق سان پوءِ وڃي ڊرامي جي پيشڪش اسٽيج تي ڏسندا هئا. اڳواٽ پڙهي محظوظ ٿيڻ جي باوجود انهيءَ ڊرامي جي نماءُ جو اهو حال هوندو هو جو مقرر تاريخ تي جڏهن اهو ڇپيل ڊرامو اسٽيج تي پيش ٿيندو هو ته ماڻهن جا انبوه وڃي اهو نائڪ ڏسندا هئا.

سنڌي ادب جي ان ”قليج دور“ ۾ حيدرآباد شهر جي ادبي ماحول ۾ اسٽيج ڊرامي کي وڏو اوج عطا ٿيل هو. حيدرآباد ۾ قليج جو گهر هئڻ ڪري اهو اعزاز حيدرآباد شهر کي نصيب هو جو اڪثر نائڪ نويس قليج ادبي شمع جا پروانا ٿيو اسٽيج ڊرامي جي ڪيتر ۾ ڀرپور حصو وٺندا هئا. اهو ان ڪري به هو جو انهي زماني ۾ اسٽيج ڊراما نه ته سگهي ناماڃاريءَ لاءِ لکيا ويندا هئا ۽ نه ئي وري ذاتي فائدي لاءِ اهي نائڪ اسٽيج تي پيش ڪيا ويندا هئا. بلڪه نائڪ نويس ۽ اداڪار ڪنهن نه ڪنهن فلاحِي مقصد کي آڏو رکي ڊراما پيش ڪندا هئا. ان دس ۾ هڪ ڀيري منگهارام ملڪاڻي پنهنجي ڪاليج شاگرديءَ جي دور ۾ جڏهن ڊي-جي-سنڌ ڪاليج ڊراماٽڪ سوسائٽي ڪراچي جي سهائتا لاءِ ڪراچيءَ مان تبديلي ٿوڙهي حيدرآباد ۾ مرزا قليچ بيگ صاحب وٽ ڪهي آيو هو ته ڪو ڊرامو ڏيو ته اسٽيج تي پيش ڪريون. جنهن لاءِ خود پروفيسر منگهارام ملڪاڻي صاحب پنهنجي ڪتاب سنڌي نثر جي تاريخ ۾ لکيو آهي ته: مرزا صاحب

ڪيڪار ڪري ”شهزادو بهرام“ ڊرامي جي دستخطي نسخو ڪڍي منهنجي حوالي ڪيو ته پلي وڃي ڇپايو. ڪري ڏيڪاريو ۽ سوسائٽيءَ کي زنده رکو. اهو هو مرزا قليچ بيگ صاحب جو سنڌي اسٽيج ڊرامي سان دلي لڳاءُ جيڪو بي لوث ۽ بي مثال هو.

اهوئي خاص سبب هوجو قليچ جا لکيل اسٽيج ڊراما ڪنهن هڪ مخصوص دور تائين مقبول رهي بعد ۾ جهڪا ٿين بدران سدائين اسٽيج تي ساڳئي ئي ڪاميابيءَ سان پيش ٿيندا رهيا آهن. قليچ جي اهڙن مقبول ڊرامن مان ”انڪوائري آفيسر“ به هڪ اهڙو مثالي ڊرامو آهي. جيڪو هن دور ۾ اوتري مقبوليت سان پيش ٿيندو ٿو رهي جيتري قدر اهو پهريون ڀيرو اٽڪل هڪ صدي اڳ 1896ع ۾ اسٽيج تي پيش ٿيو هو.

ساڳيءَ ريت قليچ جي پهرئين منظوم ڊرامي ”ليلي مجنون“ جو تخليقي ڪاوش جي صداقت به سنڌي ناٽڪ جي سؤساله جشن 1980ع ۾ پهرئين ئي رات اسٽيج تي عملي طور عيان ٿي جيڪو جشن جي افتتاحي تقريب واري رات قليچ جي ”انڪوائري آفيسر“ ناٽڪ کان پهريائين اسٽيج تي پيش ٿيو هو. هي راڳ ناٽڪ ايتريقدر ته ڪامياب ٿيو هو جو هن جشن جي افتتاحي تقريب جي مهمان خصوصي حاجي مرزا اسد بيگ (شمس العلماء مرزا قليچ جو فرزند) هي ناٽڪ ڏسي اهو اظهار خيال ڪيو هو ته، ”اسان جي والد بزرگوار شمس العلماء مرزا قليچ بيگ مرحوم سن 1880ع ۾ ”ليلي مجنون“ ناٽڪ لکي سنڌ ۾ ناٽڪ جي فن جي شروعات ڪئي هئي. مونکي اهو معلوم ڪري ڏاڍي خوشي ٿي آهي ته ”ليلي مجنون“ ناٽڪ هڪ سو سال گذرن کانپوءِ اڄ پهريون ڀيرو اسٽيج تي پيش ٿيو آهي. هي راڳ-ناٽڪ، پنهنجين بي انتها خوبين جي باوجود هڪ سؤ سالن جي ماضيءَ واري طويل دور ۾، جذمن اسٽيج ڊرامو حيدرآباد، ڪراچي، شڪارپور ۽ لاڙڪاڻي ۾ عروج تي هو ته به ڪڏهن اسٽيج تي پيش نه ڪيو ويو، سو ساڳيو راڳ-ناٽڪ هڪ مڪمل صدي گذرن بعد اڄ رات 30 ڊسمبر 1980ع تي گورنمينٽ زيڊه ڪرلس ڪاليج حيدرآباد جي هن ڊراما هال ۾ سنڌي ناٽڪ جي سو ساله

جشن جي افتتاحي تقريب ۾ پهرين رات پيش ڪيو ويو آهي تنهن جي ڪاميابيءَ تي پيش ڪندڙن کي صدفرين هجي.

مذڪوره سنڌي ڊراما جي سو ساله جشن جي تاريخي تقريب ٽن راتين (30-31 ڊسمبر 1980ع ۽ پهرئين جنوري 1981ع) تائين گورنمينٽ زيده ڪاليج حيدرآباد جي اسٽيج تي منعقد ٿي هئي جنهن جو سرپرست محترم عبدالله جي. ميمڻ (سابق ڪمشنر حيدرآباد ڊويزن ۽ سابق چيئرمين مهراڻ آرٽس ڪائونسل حيدرآباد) هو. هن يادگار تقريب ۾ سنڌي اسٽيج ڊرامي جي هڪ سئو ساله طويل تاريخي پس منظر کي ڪاميابيءَ سان اسٽيج تي عملي طور پيش ڪرڻ ۾ جناب حميد سنڌي (سابق پرنسپال پبلڪ اسڪول حيدرآباد)، جناب علي محمد چڻ (سابق ڊائريڪٽر انفارميشن سنڌ)، جناب مراد علي مرزا (سابق پروگرام مئنيجر ريڊيو پاڪستان حيدرآباد) ۽ بنده راقم الحروف جون اتڪ ۽ سهڪاري ڪوششون نمر آور ثابت ٿيون. سنڌي ڊرامي جي هن تاريخي تقريب لاءِ جناب غلام نبي آگرو (سابق سيڪريٽري سنڌي ادبي بورڊ، ڄامشورو سنڌ) جي نظرداري هيٺ شايع ٿيل سووينٽيئر ”سنڌي ناڪه صدي 1880-1980ع“ ۾ ڇپيل راقم الحروف جي سنڌي ناڪه بابت پنجاهه صفحن تي مشتمل هڪ مفصل تحقيقي مقالي ۾ ڄاڻايل آهي ته سنڌي ناڪه جا ٽي دور مڃيا وڃن ٿا، جيڪي هڪ ٻئي سان ”ڪرو منجهه ڪڙي“ جيان لاڳاپيل آهن. انهن ۾ قليح جو دور سنڌ اسٽيج ڊرامي جو پهريون دور ليکيو وڃي ٿو. مگر پوءِ وارن، پٺين ۽ ٽئين دور ۾ به قليح جا ڊراما پنهنجي جامع افاديت ۽ سدا بيمار عملي ڪتسن جي باعث ساڳيءَ مقبوليت سان پيش ٿيندا ٿي رهيا. ان ڏس ۾ سنڌي اسٽيج ڊرامي جي اوسر جو اڀياس ڪندي هونئن ته گهڻيون ئي ناڪه مندليون معلوم ٿين ٿيون جيڪي وقت به وقت قليح جا ڊراما پيش ڪنديون ٿي رهيون. مگر انهن ۾ ماضي بعيد ۾ سنڌ ڪاليج ناڪه مندلي ڪراچي، حيدرآباد پبليس ڪلب، حيدرآباد نيشنل ڪاليج ڊرامينڪ سوسائٽي ۽ پاڪستان جي وجود ۾ اچڻ کان بعد ماضي قريبن ۾ سنڌي ٿيئٽرس حيدرآباد ۽ پريٽ آرٽ سرڪل حيدرآباد، مشهور مڃيون وڃن ٿيون.

آخر ۾ انهن مشهور ڊراميتڪ سوسائٽين توڙي اشاعتي ادارن جن، پنهنجي پنهنجي دور ۾ هن سنڌي ناٽڪ جي بانيءَ شمس العلماء مرزا قليچ بيگ جا جيڪي ٻه وڏا توڙي ننڍا ڊراما پهريون ڀيرو اسٽيج تي پيش ڪيا يا شايع ڪيا تن سڀني جي ڊرامن سميت تاريخوار ترتيب (Chronology) هيٺين ريت سهڙي پيش ڪجي ٿي.

قليچ جي ناٽڪن جي تاريخوار ترتيب

سال	ناٽڪ	مختصر جائزو	رجائيندڙ/جڙائيندڙ
1880ع	ليلي مجنون	هندوستانی "ليلي مجنون" تان ورتل	مستر هري سنگھ سکر
1885ع	خورشيد	گجراتي ناٽڪ تان ورتل	سرڪاري بڪ ڊپو ڪراچي
1894ع	بڪاولي	اصلوڪو	مستر هري سنگھ سکر
1894ع	لويي ۽ نوگي	اصلوڪو (ننڍو ناٽڪ)	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1896ع	شڪستلا	ڪاليداس جي هندي ناٽڪ تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1896ع	انڪوائري آفيسر	گوگول جي "انسپيڪٽر جنرل" تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1896ع	نورجهان ۽ جهانگير	اصلوڪو	مستر هري سنگھ سکر
1897ع	نادر شاه	اصلوڪو	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1897ع	حد - حدو	سڪيٽر جي Merchant of Venice تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1897ع	سرخ - خطره جان	اصلوڪو (ننڍو ناٽڪ)	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
	سر ملا خطره ايمان		
1899ع	شيخ چئي ۽ گن مڙيو	اصلوڪو (ننڍو ناٽڪ)	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1900ع	شاھ ايليا	شڪسپيئر جي King Lear تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1905ع	فيروز دل افروز	لارڊن جي Night & Morning تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1908ع	شمشاد مرجان	شڪسپيئر جي Cymbeline تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1908ع	گشت ڪي ڪشت	اصلوڪو (ننڍو ناٽڪ)	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1909ع	گلزار ۽ گلزار	سڪيٽر جي Romeo & Juliet تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1909ع	عزيز ۽ شريف	سڪيٽر جي Two Gentlemen of Verona تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1911ع	نڪي ۽ بدي	آغا حشر جي "خوبصورت بلا" تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1911ع	حرڪت مان برڪت	اصلوڪو (ننڍو ناٽڪ)	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1914ع	شهبازو بهرام	سڪيٽر جي Hamlet تان ورتل	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1915ع	برهڙ جي نولي	اصلوڪو (ننڍو ناٽڪ)	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1918ع	چشميد حميده	سڪيٽر جي As You Like It تان ورتل	هدرآباد سنڌل ڪاليج ۽ ايسٽ سوسٽي
1918ع	ننهور باربانو	اصلوڪو	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1918ع	شيرين فرهاد	اصلوڪو	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1918ع	پدرمير ۽ پينظير	اصلوڪو	سنڌ ڪاليج ناٽڪ منڊلي ڪراچي
1924ع	اموھني	اردو ڊرامي "شريعتي منجھي" تان ورتل	هدرآباد سنڌل ڪاليج ۽ ايسٽ سوسٽي